

ת"פ 19060/05/20 - מדינת ישראל נגד עיסה עיסה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19060-05-20 מדינת ישראל נ' עיסה

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נעמה ישראל מתביעות ירושלים
נגד הנאשם	עיסה עיסה ע"י ב"כ עוה"ד פארס עלי מצטפא מטעם הסניגוריה הציבורית	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 1.2.2018 בשעת בוקר, עת שימש הנאשם מטפל במחלקה פסיכיאטרית בבית חולים פסיכיאטרי בירושלים, תפס מטופל בחוזקה במעילו, בעת שהמטופל היה ישוב בכסאו. לאחר מכן ניגש הנאשם למטופל במהירות, משך באוזנו והקימו מהכסא ולאחר מכן הושיבו בחזרה במקומו. כעבור דקותיים בעט ברגלו של המטופל והזיזו ממקומו.

מהלך הדיון

2. הצדדים לא הסיעו להסכמה עונשית, אך הוסכם על שליחת הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר, כאשר שאלת ההרשעה לא הייתה שנויה במחלוקת.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 62, נשוי ואב לחמישה ילדים. הוא מגיע ממשפחה נורמטיבית, סיים 11 שנות לימוד ועבד בעבודות שונות. במשך למעלה מ-20 שנה עבד ככוח עזר בבית החולים הפסיכיאטרי שבו התרחשה העבירה, ולאחריה פוטר מעבודתו. לדבריו, מאז אינו עובד ונתמך מקצבה של הביטוח הלאומי וכן נתמך על-ידי ילדיו. לנאשם אין כל עבר פלילי, והוא קיבל אחריות מסוימת למעשים אך לא ידע להסבירם באופן משביע רצון. לדבריו ניסה למנוע מהמטופל ללכת על רצפה רטובה, ומשזה התנגד הפעיל כוח כלפיו. הוא שלל אלימות מעבר לכך. שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוסים נורמטיביים והכיר בכך שיש

צורך בענישה ההולמת את חומרת הנסיבות, אך מאחר שהנאשם התקשה להתחייב לביצוע של"ץ שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית או עונשית.

טיעונים לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד, ב"כ המאשימה עתרה למתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר וביקשה להטיל על הנאשם עבודות שירות או מאסר בתחתית המתחם, וענישה נלווית. הסניגור מנגד, ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד. הוא המציא מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי של הנאשם הסובל מבעיות של אי ספיקת לב וריאות, הוכר כנכה של הביטוח הלאומי (לדבריו בשיעור 100%), וכן ביחס לכך שעזב את עבודתו לאחר האירוע תוך שוויתר על קבלת פנסיה תקציבית (הוגש חוזר סיום העסקה).

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם, שלום גופו ונפשו והאוטונומיה שלו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

7. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם עבד ככוח עזר בבית חולים פסיכיאטרי, ונקט אלימות, גם אם ברף נמוך, כלפי מטופל. עצם נקיטת האלימות כלפי חסר ישע, המצוי במצב נפשי קשה, מכוערת, בזויה וראויה לכל גינוי. יש לקחת בחשבון לחומרה את הפערים המובנים שבין מי שמצוי בעמדת סמכות לבין מטופל, ואת חוסר האונים של המטופל בנסיבות שכאלו. הנאשם אחראי למעשיו בלעדית, ולא היה מקום שיוציא את תסכוליו על המטופל בדרך אלימה. בפועל נגרם נזק מינורי, אך פוטנציאל הנזק מסוג כזה של התנהגות, במיוחד בפן הנפשי, עלול להיות משמעותי.

8. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, יש לבחון את המדיניות הנוהגת ביחס לפגיעה בחסרי ישע, וממנה לגזור, למרות סיווג העבירה כתקיפה סתם.

א. רע"פ 8991/08 **עבדאללה נ' מ"י** (מיום 1.2.2009) - מנהל חטיבת ביניים שהושע בתקיפה סתם של אחד מתלמידיו, לרבות קללות וסטירה - אושר עונש של מאסר מותנה פיצוי וקנס. המקרה חמור ממקרו נוכח הפרש הגילאים בין הצדדים וטיב המעשה, ולמרות זאת התיק הסתיים במאסר מותנה.

ב. רע"פ 6590/16 **זידאן נ' מ"י** (מיום 7.9.2016) - מטפל בבית חולים פסיכיאטרי תקף פעמיים מטופל, בין היתר תקיפה חבלנית. נקבע מתחם המתחיל בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בהקשר לתקיפה סתם של חסר ישע, ואושר עונש של 10 חודשי מאסר. מקרה זה חמור ממקרו בנסיבותיו נוכח תפקידו של הנאשם והישנות המעשים וחומרתם. יש לגזור ממקרה זה לקולה.

ג. עפ"ג (ב"ש) 24823-11-21 **מבסומה נ' מ"י** (מיום 2.3.2022) - מטפלת

שפגעה בריבוי מקרים בקשישה - אושר מתחם שבין 3 ל-9 חודשי מאסר ועונש של 3 חודשי מאסר בפועל. גם ממקרה זה יש לגזור לקולה.

9. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על ימי מאסר בודדים או של"ץ, ועד 6 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם ללא כל עבר פלילי, בשנות השישים לחייו, נשוי ואב לחמישה ילדים, שכל חייו עמל לפרנסת משפחתו. הוא עבד בבית החולים הפסיכיאטרי כ-22 שנה ופוסט בעקבות העבירה שביצע, ונדמה שיש בכך מחיר משמעותי אותו כבר שילם הנאשם. אני מקבל את הטענות לגבי מצבו הרפואי של הנאשם שכן הוצגו מסמכים על כך, ואולם בסופו של יום, אין בכך לפטור אותו מהצורך לרצות עונש מוחשי והולם בתחילת המתחם, ובמקורו, מדובר בשל"ץ, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי למתלונן.

גזירת הדין

11. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.2023 ובכל 1 בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. 100 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירצו לא לפני 1.6.2023 על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום;
- ד. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.2023; אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הזהר כי אי ביצוע השל"ץ עלול להוביל להפקעתו ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, במעמד הצדדים.